

زاکانی:

این امکان وجود ندارد که به بی حجاب ها خدمات ارائه ندهیم

شهردار تهران گفت: حجاب

امری قانونی و شرعی است و ما مکلفیم نظم پذیری جامعه را مبتنی بر این قواعد حفظ کنیم. امیدواریم بتوانیم با سرعت

مناسبتی پیش برویم و این به معنای عدم اراده نیست، این اراده به معنی عدم ارائه خدمت نیست و ما نمی توانیم بگویم خدمت ارائه نمی دهیم و چنین چیزی امکان پذیر نیست. علیرضا زاکانی در گفت و گو با کیهان ادامه داد: گسلی از سوی عده ای در داخل و خارج از مرزها در عفاف و حجاب ایجاد شد و اتفاقاتی را رقم زدند که مابه ازای آن خروج از جنبه های شرعی و قانونی و محل نارضایتی و اعتراض بخشی از جامعه شد، اما ما شرایط به سمتی خواهد رفت که این اتفاق غیر قانونی جمع خواهد شد.

۵ استان میزبان برنامه های هفته صنایع دستی هستند

برنامه های هفته صنایع دستی از ۱۷ خرداد آغاز خواهد شد و در این راستا پنج استان کشور میزبان این برنامه ها هستند. به گزارش

ایسنا، در هفته صنایع دستی و روز جهانی صنایع دستی، علاوه بر استان تهران، استان های البرز، زنجان، اردبیل و اصفهان میزبان این برنامه ها خواهند بود. ویژه برنامه روز جهانی صنایع دستی با حضور مهمانان داخلی و خارجی و مسئولانی از شورای جهانی صنایع دستی و وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در اصفهان برگزار می شود. مریم جلالی، معاون صنایع دستی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با اعلام این خبر گفت که جمعه ۲۶ خرداد نیز از کارگاه های هنرمندان نوگر در استان البرز بازدید به عمل خواهد آمد.

برپایی نمایشگاه صنایع دستی معلولان مراکز حرفه آموزی در سنجند

مراسم افتتاحیه نمایشگاه صنایع دستی از دستاوردهای افراد معلول توانبخشی مبتنی بر جامعه CBR و مراکز حرفه آموزی در سنجند برگزار شد. به گزارش روابط عمومی بهزیستی کردستان، در این نمایشگاه معلولان در رشته های حصیر بافی، گلیب بافی، تولید محصولات چرمی دستاوردهای خود را در این نمایشگاه در معرض دید عموم قرار دادند.

بهرام رادان سخنگو شد

بهرام رادان سخنگوی جامعه صنفی تهیه کنندگان سینما شد. جامعه صنفی تهیه کنندگان سینما اخیراً انتخاباتی را برگزار کرد که

بر اساس آن سید ضیاء هاشمی به عنوان رئیس هیات مدیره و سید جمال ساداتیان به عنوان نایب رئیس انتخاب شدند. ساداتیان به ایسنا گفت: در این انتخابات عبدالله علیخانی به عنوان مسئول امور مالی و بهرام رادان نیز در جایگاه سخنگوی هیات مدیره انتخاب شدند. رادان در چند سال اخیر در کنار بازیگری به طور جدی تهیه کنندگی را آغاز کرده و فیلم های «گره سیاه» و «علفزار» را تهیه کرده است.

فراخوان جشنواره موسیقی نواحی ایران منتشر شد

فراخوان شانزدهمین جشنواره منطقه ای موسیقی نواحی ایران پیرامون «تنوع موسیقایی قومی بر اساس وحدت سنت های اقوام ایران» و بر پایه «خلافت های موسیقایی باصالت» با امکان حضور انواع موسیقی آوازی و سازی اقوام در حوزه ایران فرهنگ توسط انجمن موسیقی ایران منتشر شد. به گزارش روابط عمومی انجمن موسیقی ایران، بخش اول این دوره از جشنواره در ۵ منطقه ایران در تیرماه سال ۱۴۰۲، در یک گستره فنی به هم تنگ و با همکاری موسیقی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، توسط انجمن موسیقی ایران و با همکاری ادارات کل فرهنگ و ارشاد استان های سراسر کشور به صورت غیر رقابتی برگزار خواهد شد. بر این اساس مرحله منطقه ای این جشنواره در استان های تهران، قزوین، مازندران، خراسان شمالی، سمنان، گلستان، البرز، به صورت خواهد پذیرفت. علاقه مندان جهت ثبت نام و ارسال آثار می توانند از شنبه ۲۰ خردادماه تا پایان وقت اداری سه شنبه ۳۰ خردادماه به سایت جشنواره به نشانی www.ifmf.ir بخش فراخوان جشنواره و یا سامانه «بامک» به آدرس www.bamak.nay.ir مراجعه کنند.

اجرا رفتن یا نرفتن زیر قیود سانسور؛ مسأله این است

آیا این بازی برنده ای دارد؟

حسان زبور عالم

در محل میتینگ حاضر می شوند تا نشان دهند چطور ابراهیم رئیسی در بدنه فرهنگی کشور فاقد هر گونه پایگاهی است. البته خوانش سیاسی از پایگاه فرهنگی از سوی تیم روحانی یک سویه بود. هدف اصلی چیز دیگری بود و آن هم نافرنگی پنداشتن جامعه فرهنگی حامی رئیسی بود. همان جامعه ای که در حوزه هنری یا سازمان تبلیغات اسلامی یا مؤسسه اوج فعال است. همان گروهی که بعدتر در انتخابات ۱۴۰۰ حامی اسماعیلی در رسیدن به صدارت بوده است.

حالا به ابتدای بحث بازگردیم، جایی که شایعه بر کناری یا استیضاح اسماعیلی، وزیر ارشاد شاید تبدیل به واقعیت شود. باید دید وزیر ارشاد در چه موقعیتی قرار دارد. طی هشت ماه گذشته او در کنترل اوضاع فرهنگی کشور ناموفق بوده است. جشنواره های فجرش با حضور چهره های ناشناخته برگزار می شود. محصولات فارابی که قرار بود ویرین درخشان جشنواره فیلم فجر باشند، بر پرده اکران نشده، در تلویزیون پخش می شوند. موفق ترین فیلم سینمایی یک سال اخیرش، اثری است در مدح دنیای پیشانقلاب و البته بر مدار سینمای فارسی. نمایشگاه کتاب با تحریم بخشی از بدنه نشر کتاب روبه رو شده است و از همه مهم تر، او نه تنها با مسأله پوشش و حجاب هنرمندان که با مشکلی سراسری روبه رو است. بیش از همه او ناتوان در گردآوری جمعیتی همانند

جمعیت انتخاباتی حسن روحانی در مشهد است. همین عدم توانایی است که شاید کمیسیون امنیت ملی رابه موضوع وزارت ارشاد حساس کرده است. اما در اینجا قصد دارم به آن سوی ماجرا نیز نگاهی داشته باشم. جایی که هنرمندان ایستاده اند و حالا صاحب ژست های متفاوتی هستند. برخی در بستر رسمی کشور فعالیت می کنند و قواعد حاکم را می پذیرند. برخی روزه کاری پیشه گرفته اند و در فرصت های ممکن شرکت نمی کنند و البته برخی نیز وارد فضاهای زیرزمینی شده اند. در این بین میان آنها اختلاف نظر زیادی وجود دارد که «کار کردن یا نکردن، مسأله این است!» ولی فراتر از این، نوعی رویکرد متشتت نیز وجود دارد.

هدف گذاریم در اینجا تا تاثر است که وزارت ارشاد اسماعیلی در اداره کردنش دچار تششت و تضاد شده است. تا تاثر شاید یکی از آن بخش هایی باشد که نگاه های منفی نسبت به صدارت اسماعیلی را تقویت می کند. جشنواره فیلم فجر باشند، بر پرده اکران نشده، در تلویزیون پخش می شوند. موفق ترین فیلم سینمایی یک سال اخیرش، اثری است در مدح دنیای پیشانقلاب و البته بر مدار سینمای فارسی. نمایشگاه کتاب با تحریم بخشی از بدنه نشر کتاب روبه رو شده است و از همه مهم تر، او نه تنها با مسأله پوشش و حجاب هنرمندان که با مشکلی سراسری روبه رو است. بیش از همه او ناتوان در گردآوری جمعیتی همانند

سبب تأیید نشدن حکم او در این سمت - استعفا می دهد. این وضعیت زمانی جالب تر می شود که می دانیم بخشی از بدنه تا تاثر وارد دنیای نهان از سیستم سانسور شده است و قصد ندارد با چیزی با عنوان «نمایش مجوزدار» درگیر شود. در همین چند ماه، چند تماشاخانه در تهران تعطیل شده اند و البته با اعلام فروش سالن های دولتی مشخص شده است که اقبال به نمایش ها نیز درخور توجه نیست. از سوی دیگر بر تعداد تئاتر های مشهور به «آزاد» افزوده شده است. در همین مدت یکی از سالن هایی که قرار بود فضایی برای کارهای هنری و پیشرو باشد، هم اکنون به جرگه تئاتر آزاد پیوسته است و از قضا فروش موفق نیز دارد. ما داریم در جهانی زیست می کنیم که رابطه مخاطب و اجرا هم دچار اغتشاش است.

باید کمی به عقب بازگردیم، به شیبی که همایون غنی زاده مکالمه سانسورچیان نمایشی را منتشر می کند که قصد داشت سال گذشته در پردیس شهرزاد اجرا کند. آن مکالمه با جوسازی خاصی در فضای مجازی مورد توجه گرفت و در تکوین سانسور مطالب متعددی نگاشته شد؛ اما چندی بعد مدیریت شهرزاد در پاسخ به خبرگزاری ایرنا اعلام می کند برای اجرای نمایشی از همایون غنی زاده درخواست مجوز داده است. وضعیت عجیبی است که مخالف سانسور چرا برای اجرایی تازه درخواست مجوز داده است؟! اگر چه

می شود این پرسش را هم مطرح کرد که آیا پخش صدای یک چاه باز کن یک نمایش است؟ اگر روی صحنه می رفت آیا هنر به بلیتش همانند بیشتر کارهای غنی زاده گران قیمت می بود؟ پس می توان دید چطور بسا یک وضعیت متشتت روبه روییم. میان اعتراض و گیشه، نمی توان به یک انتخاب کامل رسید.

وضعیت برای کارهای زیرزمینی هم خوب پیش نمی رود. اگر چه اخباری درباره این اجراها شنیده می شود، منتشر نشده است. همین مسأله این احساس را ایجاد می کند که چنین رویه ای می تواند در درازمدت موجب اصطکاک شود. فقدان اثر گذاری اجتماعی در پی یک اعتراض اجتماعی منجر به یک بن بست می شود. کما اینکه تولید چیزی به اسم گیشه برای اجرای زیرزمینی خودش نشان می دهد مسأله اجرا از یک اعتراض صرف به یک فرایند کاری بدل شده است که در آن هنرمند همچنان به مخاطب و گیشه اهمیت می دهد. اگر وضعیت به جایی برسد که مخاطب از دست برود، آیا فرایند هنر زیرزمینی تداوم خواهد داشت؟ هم اکنون در جدال میان نظریه های اجرا رفتن یا نرفتن زیر قیود سانسور، تئاتر آزاد در حال تکثیر است و از قضا بسترهای اعتراضی چنین نمایش هایی خیلی به چیزی که قاطبه مردم ادراک می کنند نزدیک است. این نمایش ها همان

چیزهایی را به خورد مردم می دهد که در برنامه های طنز آن سوی مرزها تولید می شود. شوخی های سطحی و آبکی با گفته های مسئولین که می توانند بداهه وار بر زبان بازیگران جاری شود. این نمایش ها با همین فرمول چهارده در نظام دوام آورده اند و شاید این روزها در یک رستگاری هم به سر برند که می توانند در خلا گونه های دیگر، جلب مخاطب کنند، آن هم بدون تبلیغات و بدون رسانه.

حالا اینها را بگذارید کنار مسأله آن گروه های کوچکی که این روزها مشغول فعالیت هستند و هم از سوی هم صنفی های خود مورد عتاب قرار می گیرند و هم زیر دست دولت تحت فشارند که فلان نگویند و بسان نکنند. با شکست آنان در گیشه، آیا میلی به ادامه کار وجود دارد؟ قصه برای آنان زمانی تلخ تر می شود که بخش مهمی از بازیگران تئاتر - که شهرتی هم دارند - قید تئاتر رازند؛ اما در فیلم و سریال بکه تازی می کنند. این هم یکی دیگر از آن تناقضاتی است که با آن روبه روییم. این چرخه معیوب خواهد بود و هم دولت و هم هنرمند را سیر خود می کند. این بازی برنده ای ندارد. حتی مخاطب نیز برنده ماجرا نیست. او اکنون انتخاب هایش محدود شده است. یا باید قید دیدن تئاتر را بنزد پادل به در یا بنزد پای تئاتر آزاد بنشیند که این آخری به سبب قدرت تخریبش شاید برنده نسبی این وضعیت باشد، حداقل در گیشه و بحث اقتصاد.

اثر را به من پیشنهاد داد و فیلمنامه را که خواندم به نظرم اثر جالب توجهی بود و تصمیم گرفتم که با «بقه سفیدها» سینمای کمدی را هم تجربه کنم و شاید این آخرین فیلم کمدی باشد که ساخته ام چرا که پس از «بقه سفیدها» ساخت یک فیلم کمدی دیگر هم پیشنهاد شد و آن پیشنهاد را نپذیرفتم.

مسلخی تأکید کرد: برای هر فیلمسازی مهم است که فیلمش فروش داشته باشد، هر چند که سرمایه گذاری این فیلم توسط فرهاد گودرزی انجام شده ولی برای من مهم است فردی که سرمایه خود را وارد سینما می کند متضرر نشود و باز هم انگیزه ای برای سرمایه گذاری در سینما داشته باشد. متأسفانه در حال حاضر شرایط به گونه ای است که سرمایه گذارهای خصوصی با ورود به سینما، از کار کردن در این عرصه دلزده می شوند و دیگر رغبتی به سرمایه گذاری در سینما ندارند.

سعی داشتند اصلاحاتی سختگیرانه به فیلم وارد کنند

کارگردان «بقه سفیدها» درباره صدور پروانه نمایش این فیلم گفت: «بقه سفیدها» در دولت قبل پروانه نمایش گرفت و دولت جدید تأکید کرد که فیلم باید دوباره پروانه نمایش بگیرد. دولت قبل اصلاحاتی به فیلم وارد کرد و دولت جدید هم سعی داشت خیلی سختگیرانه اصلاحاتی به فیلم وارد کند اما خوشبختانه در صحبتی که با آقای روح الله سهرابی داشتیم نگاه ایشان منصفانه تر بود و همکاری هایی صورت گرفت که تغییرات به حداقل رسید و آسیب چندانی به کلیت فیلم وارد نشد. بیشترین آسیبی که برای دریافت پروانه ساخت به فیلم وارد شد این بود که مدتی طولانی درگیر دریافت مجدد پروانه ساخت بودیم و شرایط مناسب تری که برای اکران وجود داشت را از دست دادیم.

مسلخی در پایان درباره فاصله گذاری که از زمان ساخت «بقه سفیدها» تا زمان اکران آن طی شده، گفت: سینما در کشور ما جزو مشاغل آسیب پذیر است و در دوران کرونا دیدیم که همه مشاغل به راحتی توانستند به فعالیت خود ادامه دهند و اولین جایی که تعطیل شد سینماها بودند و همین باعث شد بسیاری از فیلم ها نتوانند در زمان خود اکران شوند. قطعاً این فاصله زمانی زیاد به فیلم آسیب زده است. بسیاری از شوخی هایی که در این فیلم می بینید آن زمان برای اولین بار مطرح می شدند اما امروز که فیلم اکران شده این شوخی ها در فیلم هایی که زودتر فرصت اکران برایشان فراهم شده، مطرح شده اند و دیگر تازگی قبل را ندارند اما باز هم باید بگویم که این فیلم سینمایی هنوز حرف های تازه ای برای گفتن دارد و مخاطبان می توانند با آن ارتباط برقرار کنند و در این چند روز اکران هم به همین شکل بوده و با وجود همه مشکلات، «بقه سفیدها» توانسته فروش قابل قبولی داشته باشد.

تهیه کننده فیلم سینمایی «پدران» درباره اولین تجربه ساخت فیلم کمدی گفت: واقعیت این است که سینمای کمدی هیچوقت مورد علاقه من نبوده و هیچوقت در نظر نداشتم که فیلمی کمدی بسازم. سرمایه گذار فیلم ساخت این

برده نقره ای

کارگردان فیلم در حال اکران «بقه سفیدها»:

تا چند سال آینده اثری از سینمای مستقل باقی نمی ماند

این نیستیم که برخی فیلم ها که فروش بالایی دارند سانس های بیشتری به آنها اختصاص داده شود ولی این مسئله نباید باعث شود که دیگر فیلم ها کاملاً نادیده گرفته شوند و هیچ سانس خوبی نداشته باشند. وی افزود: خوشبختانه همانطور که گفتیم فیلم «بقه سفیدها» با وجود شرایطی که ایجاد شده و سانس های کمی که به این فیلم اختصاص داده شده تا امروز توانسته فروش خوبی داشته باشد؛ در واقع اگر غیر از این بودم هم اصراری به اختصاص دادن سانس های بهتر به فیلم نداشتم و می پذیرفتم که سینما دار هم تمایلی به اکران این فیلم در سانس های بهتر نداشته باشد اما وقتی می بینم در این شرایط فیلم توانسته به فروش قابل قبولی دست پیدا کند مطمئنم در شرایط عادلانه اکران فروش «بقه سفیدها» چند برابر خواهد شد. اجحافی که در اکران صورت می گیرد تنها مربوط به فیلم من نیست و این اتفاق برای بسیاری از فیلم ها رخ می دهد.

هیچ برنامه ریزی درستی در اکران فیلم ها وجود ندارد

مسلخی تأکید کرد: متأسفانه در سینمای ایران هیچ برنامه ریزی درستی در اکران فیلم ها وجود ندارد، به نظر من سانس مان سینمایی باید نظارت مشخصی بر اکران داشته باشد و اجازه ندهد سینما دارها با در نظر گرفتن منافع شخصی خودشان سانس های اکران فیلم ها را مشخص کنند. باید شرایطی وجود داشته باشد که سینما داران را موظف کند تا اگر فیلمی در سینما پیشان اکران می شود در ساعات مختلف شبانه روز سانس هایی به آن اختصاص دهند. البته من مخالف